

کتابهای خارجی

اصفهان نصف جهان

Isfahan is half the world: memories of a Persian boyhood. By Sayyed Mohammad Ali Jamalzadeh. Translated by W.L. Heston. Princeton University Press, 1983. 298 pp.

در سه چهار سال اخیر ترجمه آثار منثور ادبیات چدید فارسی به زبان انگلیسی در میان ایرانشناسان رواج یافته و فی الواقع بازاری پیدا کرده است. ترجمه مدیر مدرسه جلال آل احمد (۱۹۷۴)، ماهی سیاه کوچولوی صمد پهرنگی (۱۹۷۶)، حاجی آقای صادق هدایت (۱۹۷۹)، دندیل غلامحسین ساعدی (۱۹۸۱)، تنگسیر صادق چوبک (۱۹۸۳)، و انتشار دو شماره مخصوص «ادبیات شرقی و غربی» (۱۹۸۰) و «تحقیقات ایرانی» (۱۹۸۲) که حاوی ترجمه‌هایی از داستان‌های کوتاه و بلند فارسی بود، فقط نمونه‌هایی است از کوشش‌هایی که در این زمینه شده است. فهرست آثاری هم که در دست ترجمه است و یا ترجمه شده و قرار است بزوی منتشر شود فهرست بالابلندی را تشکیل می‌دهد. توب‌منوارید صادق هدایت، چشم‌بایش بزرگ‌غلوی، گاوآره‌بان و آوسته بابا سبحان محمود دولت آپادی، نون‌القلم و نفرین زمین جلال آل احمد، اسرار گنج دره جنی ابراهیم گلستان، سنگ صبور صادق چوبک، و خواب زمستانی گلی ترقی آثاری است که تویستنده این مطلع از ترجمه آن‌ها خبر دارد. بی‌گمان آثار دیگری هم ترجمه شده و یا می‌شود که خبری از آن‌ها در جایی منتشر نشده است و در نتیجه این بندۀ اطلاعی از آن‌ها ندارد. این توجه شدید به ادبیات چدید ایران البته از قدرت تصاویر واقعی‌ای که تویستنگان ایرانی از جامعه خود تن‌سیم کرده‌اند و افزایش تأثیری که تصور می‌شود آثار آن‌ها بر ساختمن جامعه داشته است حکایت می‌کند. محبوبیت این تویستنگان و آثار آن‌ها در میان مردم ایران هم در این امر بی‌تأثیر نباید باشد.

اما بحث بر سر اینکه چرا یک داستان را برای ترجمه انتخاب کرده‌اند و یک داستان دیگر را نکرده‌اند، یا اینکه ترجمه‌هایی که شده تا چه حد ترجمه‌های خوبی است می‌تواند بحث جالب و روشن کننده‌ای باشد و من مخصوصاً لازم می‌بینم درباره ترجمه کتاب ((سر و ته یک کرباس)) که به تازگی منتشر شده از این دو جهت چند کلمه‌ای گفتگو کنم. این البته به آن معنی نیست که انتخاب آثار دیگری که ترجمه شده همگی از جمله بهترین انتخاب‌ها است و یا ترجمه‌ها از جمله بهترین ترجمه‌ها. منتها دلائل ضمیمی مترجم کتاب ((سر و ته یک کرباس)) برای انتخاب کتاب چنان سست می‌نماید و خود ترجمه چنان بد و نامفهوم است که صحبت درباره آن از لازم هم علاوه بر این، احتمال این هست که جرأت و جسارت مترجم در انتشار ترجمه

خود و اعتبار نام دانشگاه پرینستن که ناشر کتاب است این توهمند را برای دیگر مترجمان ناپخته بوجود بیاورد که ترجمه داستانها و متونی که به محاوره عامه نوشته شده کار آسانی است و مایه آن فقط بیرون آوردن لغات از فرهنگهای زبان فارسی و انگلیسی. این توهمند هر چه زور دتر باطل شود بهتر است.

بغض عمدۀ کتاب «سر و ته یک کربامن»، که ناشر عنوان «اصفهان نصف جهان» را بجایش انتخاب کرده است، حول و حوش زندگی رفیق نویسنده، جوادآقا، می‌گذرد که چگونه در جوانی شیفتۀ و مفتون زندگی صوفیانه می‌شود و منیک مرشدی مولانا نام، داستان کودکی نویسنده هم که قرار بود کتاب «تقریباً بالتمام» (من ۷ ج ۱ متن فارسی) راجع به آن باشد در همان قسمت اول کتاب ضبط و ربط می‌شود و خبری از آن در باقی کتاب نمی‌شود. اما اتفاقاتی که برای جواد آقا و مولانا درخ می‌دهد با زبانی خودمانی و به تفصیل نقل شده است و نویسنده گاه ابیاتی از شعرای فارسی را چاشنی نوشتۀ خود می‌کند. اطلاعات تاریخی و جغرافیائی در خصوص اصفهان هم از جمله دیگر مطالبی است که در لایلای اتفاقات داستان گنجانده شده است.

با اینکه جنبه تخیلی کتاب چندان قوی بظاهر نمی‌رسد و کتاب بیشتر یادآور سلسله مولانی کتاب‌های خاطرات نویسنده‌گان ایرانی است، ولی کلا بافت حکائی کیرانی دارد که داستان‌های هزار و یکشنبه را بیاد می‌آورد؛ یک سری حوادث اصلی و در حول و حوش آن‌ها یک سری حوادث فرعی. اما استفاده آگاهانه یا ناگاهانه نویسنده از این شیوه گاه چنان به حدت و شدت می‌رسد که رشتۀ داستان‌ها و اتفاقات تماماً پاره می‌شود و برای مدت‌های مديدة پاره باقی می‌ماند (مثلاً حدود ۳۰ صفحه ملول می‌کشد تا مولانا داستانی را که به همراه جوانش وعدۀ تعریفش را داده بسود نقل کند). (من ۱۷۸ - ۱۵۳ ج ۱ متن فارسی) این حالت البته بی‌سبب نیست و من گمان می‌کنم دست کم دو نکته در این امر دخالت کلی دارد؛ اول اینکه نویسنده مقداری زیادی مطلب برای نقل کردن داشته و عجله و اشتیاق او برای نقل آن مطالب او را وادار به این پریدن از شاخی به شاخ دیگر کرده، و دوم اینکه نویسنده گاهی قدری بیش از اندازه مسحور تصاویری که در ذهن خود درست کرده می‌شود و، چون قلم روان و چاپکی هم دارد، در کار توصیف آن مناظر قدری مبالغه می‌کند. (مثلاً من ۷ - ۶ ج ۲ متن فارسی) این‌ها همه به تعجب تصاویری که نویسنده شایق بوده در ذهن خواننده بوجود بیاورد صدمه می‌زنند. این از آن مواردی است که ماختمان داستانی که نویسنده نقل می‌کند از تأثیر سبک و شیوه نگارش او مصون نمانده است. بدعاوه، قوت و شدت عقایدی که نویسنده در هنگام تألیف کتاب داشته او را از پروراندن آدم‌های خود بازداشت‌ه است. شدت علاقه و دلیستگی نویسنده به یادگارها و سنن بومی کشور ایران و اصوات او در حفظ و حراست آن‌ها چنان بر اذهان بعضی آدم‌های او غالب است که آن‌ها بصورت سخنگوی او در آمده‌اند بی‌آنکه کوشش کافی بشود تا آن عقاید مدلل یا موجه شود. یک بعدی بودن آن آدم‌ها اولاً، و نگاه سطحی‌ای که به مسائل و اتفاقات می‌شود ثانیاً، از همین جهت است. خلاصه اینکه نویسنده خواسته است

تصویری از زندگی ماده مردم ایران و علائق مختلف ایشان در نیم قرن پیش یا پیشتر بسازد، منتها این تصویر، به دلائلی که گفتیم، تصویر رنگ پریده و محوی از آن درآمده، و با همه صداقتی که در پرداختنش بکار رفته، پرگردان درست واقعیت نمیتواند باشه.

اما استدلال مترجم برای انتخاب کتاب «سرمهه یک کرباس» این است که چون کسانی که با علوم اجتماعی سر و کار دارند در هنگام بررسی تاریخ اخیر ایران به تأثیر روحانیت بر جامعه ایران بیشتر از خود زندگی روزانه مردم عادی توجه کرده‌اند و بالعکس نویسنده‌کان داستان‌های فارسی بیشتر به نحوه زندگی متنقی افراد ایرانی نظر داشته‌اند تا اهمیت مذهب اسلام، کتاب «سرمهه یک کرباس» که درباره نوعه زندگی متنقی مردم ایران است و چنبه‌های متعدد مذهب رسمی کشور ایران را نشان می‌دهد، نمونه‌ای استثنایی است (ص VII متن انگلیسی). تصور می‌کنم این نکته ابتدائی و بدیهی را به مترجم باید متذکر شد که در دوره‌های مختلفی از تاریخ عنصر مذهب در زندگی بیشتر افراد انسانی جامعه ایران دخالت داشته است و اکثر کسانی که درباره تحولات اخیر جامعه ایران مقاله و کتاب نوشته‌اند (فعلاً به ارزش اظهارات آن‌ها کاری نداریم) این تداخل مذهب را در زندگی مردم یعنوان یک کل یکپارچه بررسی کرده‌اند. نویسنده‌گانی هم البته هستند که منحصرآ زندگی اجتماعی- و نه مذهبی - افراد جامعه ایران را در رابطه با پدیده‌های مختلف اجتماعی مطالعه کرده‌اند. بخش دیگر استدلال مترجم این بود که نویسنده‌گان داستان‌های جدید فارسی توجه کمی به مذهب اسلام کرده‌اند و در موارد نادری هم که این توجه شده نظر آن‌ها نظری انتقادی بوده است. این تا حدی صحیح است. منتها این نکته که فی‌المثل بعضی از آثار جلال آل احمد و همسر او سیمین دانشور رنگ شدیه مذهبی دارد و که‌گاه می‌توان آثار تعلق خاطر آن‌ها را به روحانیون در نوشه‌های تخیلی و غیرتخیلی‌شان پیدا کرد که طبیعاً باید با توجه به همه نوشه‌های آنان اظهار نظر کرد. علاوه بر این، بسیاری از نویسنده‌گان داستان‌های فارسی در هنگام تصویر زندگی آدم‌های خود، خواه و ناخواه، تصویری از تأثیرات مذهب را بن زندگی آن آدم‌ها به دست داده‌اند (مثلًا علی محمد افغانی، یا محمود دولت آبادی، یا غلامحسین ساعدی). غیر از این‌ها، به نظر من چنبه انتقادی کتاب «سرمهه یک کرباس» آقای جمالزاده از این حیث چندان ضعیف نیست و که‌گاه می‌تواند با بعضی آثار صادق هدایت طرف قیاس بشد. مترجم البته پایپی این نکات نمی‌شود و تصور می‌کنم به همین جهت است که به کلی گوئی اکتفا می‌کند. از تمام این‌ها گذشته، من حتی لازم نمی‌بینم آن تمایز را میان آثار آن دو گروه از نویسنده‌گان قائل شویم، به این دلیل ساده که، چنانکه دیدیم، چیزی را توضیح نمی‌دهد و یا فی الواقع نمی‌تواند بدهد. اگر مترجم اصرار دارد آن نتیجه‌ای را که ذکر کرده بگیرد، باید به او تذکر دادکه راهش قیاس کوشش‌های آن دو دوسته از نویسنده‌گان نیست.

چنانکه پیداست استدلال مترجم استدلال غریبی است، پایه محکمی ندارد، و

توجیه نمی‌کند انتخاب او را، با این همه باز خیاً نمی‌کنم انتشار کتاب «سروته یک کرباسن» به زبان انگلیسی اشکالی می‌داشت اگر ترجمه آن ترجمه خوب و پاکیزه‌ای می‌بود، همین‌جا باید اضافه کنم که به گمان من حتی ذکر تمامی اشتباهات این ترجمه در این مقاله میسر نیست. تعداد اشتباهاتی که در هر صفحه این ترجمه دیده می‌شود آن قدر زیاد است که تقریباً صفحات یک شماره مجله آینده لازم است تا بتوان درباره کل آن‌ها صحبت کرد. آن مقدار فقط برای ذکر اشتباهات لازم است و من فعلاً بحث ارائه معادله‌ای بهتر را پیش نمی‌کشم چون که در آن صورت باید به ناشر کتاب تذکر داد که اساساً قید این ترجمه را بزنند ترجمه دوباره این‌الر را به اشخاص سفارش بدهد.

روی هم رفته می‌توان اشتباهات این ترجمه را به سه دسته تقسیم کرد. اول اشتباهاتی که از نفهمیدن مترجم بوده، دوم اشتباهاتی که از ترجمه لفظ به لفظ ضبط حاصل شده و البته باز درک نکردن مطلب بی‌الر نبوده، و سوم سهل‌انگاری‌هایی که مترجم از لحاظ ضبط اسماء و عناوین مرتکب شده است. مایه و پایه زیان‌دانی و فن ترجمه مترجم در همان قدم‌های اول معلوم می‌شود و چون اولین اشتباهی که مترجم مرتکب شده از نفهمیدن معنی مطلب بوده، پا این دسته از اشتباهات شروع می‌کنیم. نویسنده کتاب خود را به شهر اصفهان «که در آنجا به خشت افتاده...» است تقدیم کرده. به خشت افتادن‌گویا باشکل‌گرفتن کل (سرشت؟) (...where my clay was shaped...) (من ۲ متن انگلیسی) تفاوت کلی دارد. درینجا باید گفت چنان معنی‌ای را از آن عبارت حتی بصورت مجازی هم نمی‌توان بیرون کشید. نظر خطاب‌پوش به نظر خطای (من ۱۰ متن انگلیسی) (mistaken view) ترجمه شده که خطای محض است. بار عاطفی منقلب کردن / شدن بیشتر از آن است که به transform خشک و خالی ترجمه شود (من ۱۴۳ متن انگلیسی). و ترجمه استیصال به lack of resources (من ۳۵ متن انگلیسی) جز بر ناشیگری مترجم بر چیز دیگری دلالت ندارد. در متن فارسی آمده است که «فخر گرانی اصفهانی (کذا) را فخر ایران خوانده است» (من ۱۸ ج ۱ متن فارسی). مترجم تصور کرده این فخر الدین گرانی بوده که فخر ایران خوانده شده و چنین ترجمه کرده است:

(Fakhr-e Gorgani of Isfahan, who is sometimes called the Pride of Iran...) (من ۱۰ متن انگلیسی).

ترجمة قلك به (piggy bank) (من ۴۵ متن انگلیسی) و «استغفر الله» به (Good heavens, not at all) (من ۱۷۴ متن انگلیسی) هم از شاهکارهای دیگر مترجم است. در یک‌جای دیگر، مترجم در ترجمه اصطلاح دسته‌گل به‌آب دادن حقیقتاً دست‌گل به آب داده:

(...throwing that handful of mud... into the water.)

(من ۳۷ متن انگلیسی) اولاً گل نیست و گل است، ثانیاً ترجمه آن اصطلاح این جمله بی‌ربط و بی‌معنی نمی‌شود. دو سه نمونه دیگر را هم فهرست‌وار می‌آورم:

نویسنده... توقع ندارد که... (ص ۱۴ ج ۱ مف)

(...this writer does not count on ...)

... می خواستی با پایش را هم همراه بیاوری. (ص ۳۶ ج ۱ مف) (علمه است نه سؤال)

(Did you want to bring his daddy as company too, sister?)

... در پی آن بچه سید شش هفت ساله ای می گشتم که... (ص ۱۴ ج ۱ مف)

(I followed that sayyid child of six or seven years old who...)

در صفحه ۱۴ متن انگلیسی سطر ۵ هم کلمه today من بوط می شود به جمله بعدی.

اما ترجمه کتاب از یابت برگردان فقط به لفظ لغات و جملات به گمان من

منحصر به فرد است. قسمت عمده نامه پویی این ترجمه هم از همین جهت است.

نمونه های را فهرست وار می آورم:

... تشنۀ تحولات زندگی بخش... (ص ۷ ج ۱ مف)

(...thirsty for vitalizing transformations...)

... آب به مزرعه مقصود و کشتگاه آمال خود برسانیم... (ص ۸ ج ۱ مف)

(...bring water... to the fields of our hopes and the farms of our objectives...)

... حمایت آب و خاک اجدادی... (ص ۱۲ ج ۱ مف)

(...protect their ancestral land and water.)

... بالای چشم ابروست... (ص ۱۴ ج ۱ مف)

(...their eyebrows are over their eyes...)

او یک سر داشت و هزار سودا... (ص ۳۲ ج ۱ مف)

(He had one head and a thousand cares...)

... بی سر و سامان (ص ۳۲ ج ۱ مف)

(...with no head or home.)

آنقدر خنده دیدیم که نزدیک بود روده بین بشویم. (ص ۳۲ ج ۱ مف)

(We laughed so much we nearly split a gut.)

... بمحض اینکه توانستم شانه خود را از زیر بار ملاقت فرسای... تهی سازم... (ص ۳۲ ج ۱ مف)

(...as soon as I could clear my shoulder of the onerous burden of...)

خاک بین فرقم... (ص ۳۶ ج ۱ مف)

(...dust on the part of my hair!)

منزل را آب و چارو کرده بود (ص ۴۱ ج ۱ مف)

(She had watered and swept the house...)

... چهل کفن پوشانده. (ص ۶۴ ج ۱ مف)

(...have ...rotted away forty shrouds...)

... هنوز در قید حیات... (ص ۶۴ ج ۱ مف)

(...still in the shackles of life...)

... سینه را بزمین چسبانیده... (ص ۵۸ ج ۱ مف)

(... his chest glued to it...)

خدا از دهنت بشنو... (ص ۷۱ ج ۱ مف)
 (May God hear it from your mouth!)

... اشعار... مثل فوت از برم شده بود... (ص ۱۱۲ ج ۱ مف)
 (I'd memorized the poems like a breeze...)

در مقام تحقیق... برآمدم. (ص ۱۱۷ ج ۱ مف)
 (...I was in a position to check up...)

... اجر و مزدم را سر خدا حواله نوشتید... (ص ۲۵ ج ۲ مف)
 (...you wrote a bill of exchange for me to be rewarded and compensated by God...)

پدرش را هم سوراندید (ص ۲۶ ج ۲ مف)
 (...and burned his father too!)

... از خن شیطان پیاده نموده... (ص ۲۰۷ ج ۲ مف)
 (...to dismount... from Satan's ass...)

اگر روزگار با ما نسازد... (ص ۵۴ ج ۲ مف)
 (If the world doesn't accommodate itself to us...)

... کار حضرت فیل است... (ص ۲۰۸ ج ۲ مف)
 (...would take the patience of His Highness the Elephant...)

خدا پدر آدم معقول را بیامرزد. (ص ۱۷ ج ۲ مف)
 (May God forgive the father of the reasonable man!)

از این مثالها مسلسل می‌توان آورده، ولی خیال می‌کنم همین مقدار کافی است. در چند جای کتاب هم نویسنده عبارات و صفاتی را آورده که فی الواقع معنی معکوس آنها منظور نظر بوده، مثل عباپاپ پاک‌ملینت (ص ۵۸ ج ۱ متن فارسی)، عباپاپ خوش‌ذات (همانجا)، و یا مؤمنین و مقدسین (ص ۸۹ ج ۱ متن فارسی). مترجم ورزیده ما هم که چشم‌هایی از مهارت و قردادستی اش را دیدیم پاپی این نکات‌جزئی و بی‌اهمیت نمی‌شود و آن صفات و عبارات را عیناً همانطور که هست ترجمه می‌کند. (ص ۳۷ و ۵۷ متن انگلیسی).

از بایت ضبط اسماء و عناوین مترجم طریق هماهنگی را پیش نگرفته است. بعضی را عیناً نقل کرده (مثل ظل‌السلطان یا ارمان، ص ۵۹ متن انگلیسی) و بعضی دیگر را مثلاً ترجمه کرده (مثل ملک‌المتكلمين و ملک‌الشعراء به The Prince of Poets Chief of Investigators، ص ۵۹، ۶۰، و ۶۲ متن انگلیسی). علاوه‌بر اینها، مترجم بدون اینکه توضیح قانع‌کننده‌ای بدهد به خود اجازه داده تا بعضی عبارات و ابیات را کوتاه و یا اساساً حذف کند و معرف است که «برخلاف رسم ترجمه‌های عالمانه، آن تغییرات را مشخص نکرده است.» (ص ۱۳ متن انگلیسی). از ناشری که قصد کرده «چاپ‌های معتبری»^۲ از امثال این کتاب‌ها فراهم کنده انتظار چنین سهل‌انگاری‌هایی نمی‌رود. اصولاً بایه پذیرفت که اگر ناشر در ادبیت‌کردن این

ترجمه حتی به مقدار کمی هم کوشش کرده بود، این ترجمه هیچ وقت به این صورت رقت‌انگیز منتشر نمی‌شد.

خلاصه اینکه برخلاف گفته آقای دکتر متعدد، استاد دانشگاه پریستن^۲، این کتاب جلب نظر مورخین و محصلین ادبیات فارسی، محصلین اسلام، و خواننده معمولی را نخواهد کرد، به این دلیل ماده که مفهوم نیست. حقیقتاً جای تأسف است که نخستین ترجمه‌ای که از یکی از آثار خوب آقای جمالزاده شده چنین آشفته از آب درآمده است.

یادداشتها

- برای معنی به خشت‌افتادن مترجم محترم می‌توانند به کتاب محمود کیراثی (از خشت تا خشت، مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی، تهران، ۱۳۴۸، ص ۲۵-۲۳) نگاه کنند.
- نقل از پشت‌جلد متن انگلیسی کتاب.
- نقل قول ایشان در آگهی‌هایی که بر اثر انتشار این ترجمه چاپ شده آمده است.

دنباله مقاله مربوط به محمود طرزی

مقاله آقای چنگیز پهلوان که تحت عنوان «نگاهی به اندیشه‌های اجتماعی و فرهنگی محمود طرزی» در شماره ۹/۸ به چاپ رسید به مناسبت تفصیل به دو قسمت شد ولی متأسفانه چاپ دنباله آن در این شماره‌ها فراموش شد. با پوزش‌خواهی، خوانندگان را به خواندن آن در دوره سال نو نوید می‌دهیم.